

نیشمداد نهازرهكيناست مجموعهطراحي

اميرحسين جاويدمهر

تقدیم به : الف، ب، پ، ت، ث، ج، چ، ح، خ، د، ذ، ر، ز، ژ، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ک، گ، ل، م، ن، و، هـ ، ی وجود شـیوه های گوناگون ارائه ی آثار طراحی از گذشته های دور و خاصه در دوران معاصر تعریفی قاطع از طراحی را دشـوار و گاه غیرممکن ساخته است. در نگاه به سـیر تاریخی روند طراحی در هنرهای ترسیمی، خواه طراحی را به معنای به کارگیری خطوط و عناصر اولیه ی تصویر بدون رنگ بدانیم یا ارائه ی بیان حسی هنرمند به وسیله ی ابزار اثرگذار یا اتودهای اولیه ی آثار ترسیمی و یا به تعریفی امروزی تر : شیوه های ترکیبی در ترسیم با استفاده از تکنولوژی ، به نظر می رسد امروزه عنصر و نقش ذهنیت خلاق و فردی هنرمند (به عنوان کنشـی ترسـیمی) ضرورتی غیر قابل انکار دارد. این ذهنیت تاریخی و جمعی اسـت و به زندگی وابسـته اسـت که هنرمند ضرورت تحقق نمایش آن را در زندگی احساس و تنفس می کند. این نقش در دوره های کهن نقشی کمرنگ داشته و استقلال طراحی به عنوان شـاخه ای مجزا از نقاشـی بیشـتر مربوط به تحولات اجتماعی و هنری عصر

شاخه ای مجزا از نقاشی بیشتر مربوط به تحولات اجتماعی و هنری عصر رنسانس و بعد از آن است. این لزوما به معنای بخشیدن بار ارزشی به آثار امروزی طراحی و برتری آنها نیست ، بلکه صرفا اشاره ای به روند تاریخی شکل گیری آثار طراحی است. در آثار طراحی که در این مجموعه مشاهده می کنید ، داده های تصویری در خدمت اتفاقاتی است که به صورت روایتی مشخص برای تصویرنگر یا مخاطب تعریف نمی شود. بلکه از امکانات بصری و روانی آنها در صفحه استفاده می شود تا مخاطب در یک فضای تعلیق معنایی ، تفسیر و تاویل های خود را از موجودیت اثر دریافت کند.

در این آثار تلاشی برای شکستن ساختاری در حوزه ی هنرهای ترسیمی صورت نگرفته ، بلکه آنها برگرفته از یادآوری واقعیت های ملموس و ناملموسی اند که در شرایط محیطی و زمانی خاص در جریانند. همچنین طنز موجود در آثار خود برگرفته از تلفیق ساختار (در مقام امر اندیشه پذیر) و رخداد (در مقام امر اندیشه ناپذیر) است.

این تلفیق با تمام نتایجی که بالقوه و بالفعل می تواند داشته باشد اشاره ایست به این امر آشکار: به کار بردن واژه ها و فرم هایی که در درون خود قابلیت اندکی برای دگرگونی دارند ، برای تعریف هنر و زندگی (که ماهیت آنها در دگرگونی شکل می گیرد) این موقعیت را به وجود می آورد که ما خواسته یا ناخواسته دگرگونی و پویایی را فدای باورهای ایستا نماییم.

امير حسين جاويدمهر

viewer or the audience. But their visual and mental capabilities are used in drawing framework to make the audience receive their interpretations and explanations in a meaningful suspension through the works existence.

In these works, in the scope of illustrative arts, no attempts made to break structurally but they are derived from remembering the tangible and intangible facts which happen in certain circumferential and time circumstances. Also, the humor in the works itself comes from the integration of the structure (as a cogitable matter) and the event (as an incogitable matter).

With its all potential and actual results, this integration is referred to the evident fact that the use of word, and the forms which have little ability to change within to define art and life (which their nature takes place in transformation) creates a situation where, willingly or not, we sacrifice transformation and dynamic for the static beliefs.

Amir Hossein Javid Mehr

The existence of various methods of drawing works from distant past and contemporary in particular makes it difficult and often impossible to define drawing decisively. Regarding the historical movement of drawing trend in illustrative arts either taking drawing as applying lines and primary elements of color-free image or presenting artist emotional expression through effective tools or primary sketch of illustrative works or even in more modern definition: combined techniques in drawing by means of technology, it appears that the element of the artist's creative and individual subjectivity and its role (as an illustrative action) is an undeniable necessity. This subjectivity is historical and collective, and dependant to the life which the artist feels and breaths its necessity to represent.

This role was weak in ancient times and drawing independence, as a separate branch from painting, is more relevant to social and artistic developments of Renaissance and later. This does not necessarily mean to grant more value to modern works and make them superior, but merely a reference to the historical trend of the formation of the drawing works.

In the drawing works presented in this collection, visual forms serve for the incidents which are not narrated obviously for drawing